

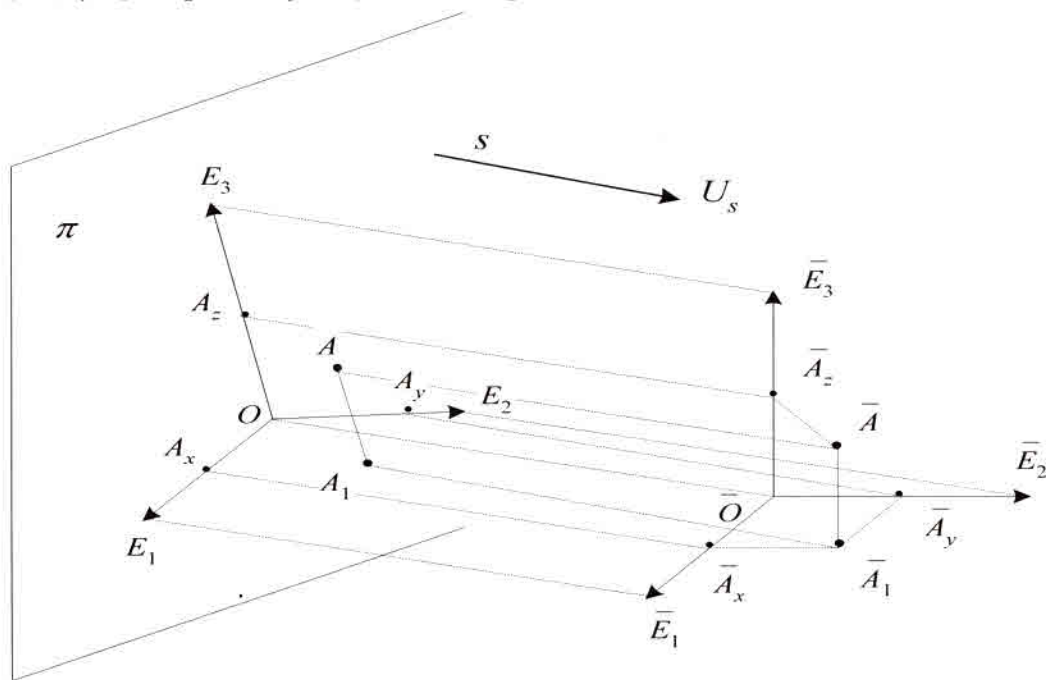
15. Аксонометрия

Проекционният апарат на метода аксонометрия се състои от:

1. Проекционна равнина π ;
2. Ортонормирана координатна ситема $\bar{K} = \{\bar{O}, \bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3\}$;
3. Проекционен център – безкрайна точка U_s , нележаща в π и в никоя от координатните равнини на $\bar{K} = \{\bar{O}, \bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3\}$.

Означаваме с $\psi_\pi^{U_s}$ успоредното проектиране от U_s в π . Нека $\bar{O} \xrightarrow{\psi_\pi^{U_s}} O$, $\overline{OE_i} = \bar{e}_i$,
 $(O = \bar{O}U_s \cap \pi)$, $E_i = \bar{E}_iU_s \cap \pi$, $i = 1, 2, 3$.

Множеството $K = \{O, \bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3\}$, където $\bar{e}_i = \overline{OE_i}$, $i = 1, 2, 3$, наричаме аксонометрична координатна система. Никой два от векторите $\bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3$ не са колинеарни, тъй като никой два от векторите $\bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3$ не са колинеарни. Осите $O\bar{e}_1, O\bar{e}_2, O\bar{e}_3$ наричаме *аксонометрични оси*, а дължините на векторите върху аксонометричните оси $p = |\bar{e}_1|$, $q = |\bar{e}_2|$, $r = |\bar{e}_3|$ наричаме *коэффициенти на изменение*.

1. Изобразяване на точки.

Нека \bar{A} е точка, а \bar{A}_1 е ортогоналната ѝ проекция в равнината $(O, \bar{e}_1, \bar{e}_2)$;
 $(\bar{A}\bar{A}_1 \perp (\bar{O}, \bar{e}_1, \bar{e}_2), \bar{A}_1 \in (\bar{O}, \bar{e}_1, \bar{e}_2))$.

Точката $A = \bar{A}U_s \cap \pi$, т.е. $A = \psi_\pi^{U_s}(\bar{A})$ се нарича *аксонометрична проекция* на точката \bar{A} .

Точката $A_1 = \bar{A}_1U_s \cap \pi$, т.е. $A_1 = \psi_\pi^{U_s}(\bar{A}_1)$ се нарича *първа вторична проекция* на точката \bar{A} .

Да отбележим, че $\bar{A}\bar{A}_1 \parallel s$ и $A_1\bar{A}_1 \parallel s$.

В аксонометрия точка \bar{A} се задава от наредената двойка точки (A, A_1) . Бележим $\bar{A}(A, A_1)$.

Тъй като при успоредно проектиране успоредни прави се изобразяват в успоредни прави, то: $AA_1 \parallel OE_3$, защото $\overline{AA_1} \parallel \overline{OE_3}$. Точката \bar{A} определя еднозначно двойката (A, A_1) и обратно наредената двойка (A, A_1) , $AA_1 \parallel OE_3$, определя еднозначно \bar{A} , тъй като $A_1U_S \cap (\overline{O\bar{e}_1\bar{e}_2}) = \bar{A}_1$ и ако a е правата през \bar{A}_1 , $a \perp (\overline{O\bar{e}_1\bar{e}_2})$, то $a \cap AU_S = \bar{A}$. Аксонометрична проекция на една фигура намираме като намерим аксонометричните проекции на всички нейни точки.

Нека спрямо \bar{K} точката \bar{A} има координати $\bar{A}(x_{\bar{A}}, y_{\bar{A}}, z_{\bar{A}})$. Ако $\bar{A}_x \in \overline{O\bar{e}_1}$, $\overline{OA_x} = x_{\bar{A}}\bar{e}_1$, $\bar{A}_y \in \overline{O\bar{e}_2}$, $\overline{OA_y} = y_{\bar{A}}\bar{e}_2$ и $\overline{A_1\bar{A}} = z_{\bar{A}}\bar{e}_3$, то $\bar{A}_1\bar{A}_x \parallel \overline{O\bar{e}_2}$ и $\bar{A}_1\bar{A}_y \parallel \overline{O\bar{e}_1}$. Нека $\bar{A}_x \xrightarrow{\psi_{\pi}^{U_S}} A_x$ и $\bar{A}_y \xrightarrow{\psi_{\pi}^{U_S}} A_y$. От свойствата на успоредното проектиране имаме: $A_x \in O\bar{e}_1$, $A_y \in O\bar{e}_2$, $A_1A_x \parallel OE_2$, $A_1A_y \parallel OE_1$.

От теоремата на Талес следва, че при успоредно проектиране, отношението на колинеарни вектори се запазва, от където имаме: $\overline{OA_x} = x_{\bar{A}}\bar{e}_1$, $\overline{OA_y} = y_{\bar{A}}\bar{e}_2$, $\overline{A_1\bar{A}} = z_{\bar{A}}\bar{e}_3$.

Тогава, ако в π е зададена аксонометрична координатна система $K = \{O, \bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3\}$ и знаем координатите $(x_{\bar{A}}, y_{\bar{A}}, z_{\bar{A}})$ на \bar{A} спрямо \bar{K} , можем да намерим (A, A_1) .

Естествено възниква въпросът: До колко произволно можем да изберем в π началото O и координатните вектори $\bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3$ на аксонометричната координатна система?

Според теоремата на Полке-Шварц за равнинния четириъгълник $OE_1E_2E_3$ от равнината π и за тетраедъра $\overline{OE_1E_2E_3}$ съществуват равнина π' и безкрайна точка U_S , така че проекцията на $\overline{OE_1E_2E_3}$ от U_S в π' е четириъгълник $O'E_1'E_2'E_3'$, подобен на $OE_1E_2E_3$.

Тъй като подобните фигури дават една и съща представа за изобразявания обект, то можем да считаме $OE_1E_2E_3$ за успоредна проекция на координатната система $\overline{OE_1E_2E_3}$. Този резултат формулираме като:

Основна теорема на аксонометрията: Началото O и координатните вектори $\bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3$ на аксонометричната координатна система $K = \{O, \bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3\}$ могат да бъдат избрани произволно при условието някои два от векторите $\bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3$ да не са колинеарни.

Видове аксонометрични проекции.

I. Според направлението на проектиране, аксонометричните проекции биват два вида:

- 1) правоъгълна аксонометрия $U_S \perp \pi$ ($s \perp \pi$);
- 2) наведена аксонометрия $U_S \not\perp \pi$ ($s \not\perp \pi$).

Тук U_S е проекционният център, а π е проекционната равнина.

II. Според коефициентите на изменение различаваме:

Ако $K = \{O, \bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3\}$ е аксонометричната координатна система и $p = |\bar{e}_1|$, $q = |\bar{e}_2|$, $r = |\bar{e}_3|$

- 1) изометрия $p = q = r$;
- 2) диметрия $p = q \neq r$;
- 3) триметрия $p \neq q \neq r \neq p$.